V. b. b.

KOROŠKI SLOVENEC

Naroča se pod naslovom „Koroški Slovenec“, Wien V., Margaretenplatz 7.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov: Zinkovský Josip, Wien V., Margaretenplatz 7.

List za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: K 3000·—
Za Jugoslavijo četrtletno: 15 Din.
Posamezna številka 400 kron.

Leto II. Dunaj, 4. oktobra 1922. Št. 40.

List stane od 1. oktobra do 31. decembra za:

Avstrijo	3000 K
Jugoslavijo	15 D
Posamezna številka . .	400 K

Druga obletnica.

Meminisse iuvat — koristen je spomin.

Leta 480 pr. Kr. so upadli Perzijanci z mogočno vojsko v Grško, da vzamejo temu svobodoljubnemu narodu svobodo in narodnost. Junaško se je branil slavni Leonida pri Termopilah za svoje ljudstvo in vzdržal bi bil, da se ni našel izdajica. Efijalt, ki je izdal svoje ljudstvo in pripomogel Perzijancem k zmagi. Leonida s svojimi je slavno končal na bojišču...

Leta 1920 smo se borili tudi mi koroški Slovenci za svojo svobodo in narodnost v takozvanem plebiscitu. Kljub temu, da smo se morali bojevati proti premogočnim nasprotnikom — proti laški in angleški delegaciji, ki je stala z vsemi sredstvi, tudi z očividnimi krivicami, na strani Nemcev, bi bili zmagali, da niso nam padli v hrbet plačani Efijalti, izdajice iz lastnih vrst in preprečili zedinjenje z ostalimi brati Slovenci. Padli smo v boju za našo svobodo, četudi častno...

Dve leti je od tega, kar nam je za hip zasvetila zvezda svoboda, a nas je zaslepljenost lastnih bratov zopet pogreznila v temno noč. Te dve leti so bili za nas pot na Kalvarijo. Meminisse iuvat — spomin je koristen.

Niti ene pravice nismo dosedaj dobili. **V kulturnem oziru** se nam ne da niti najbolj priproste pravice, ki jo narava sama pripozna vsakemu darodu in človeku, nam še navrh jamči mirovna pogodba, da se otrok vsaj v prvih letih poučuje v materinem jeziku. Na naših slovenskih koroških šolah „poučujejo“ ljudje, ki so večinoma popolno nezmožni jezika otrok, katere naj bi učili. Niti to se ne dovoli starišem, kar je celo dovoljeno v Turčiji, v Avstriji ali v Kamerunu, da bi na svojih lastnih šolah, ki jih sami vzdržujejo, mogli svojo mladino vzgojiti. **Tako imamo v 20. stoletju v sredi Evrope ljudstvo, ki nima niti ene v resnici ljudske šole.**

Tako je tudi vsako drugo kulturno delovanje potom izobraževalnih društev s predavanji, petjem, prirejanjem iger deloma, od strani državnih oblastih samih, deloma s pomočjo najetih oboroženih tolp ali, čisto nemogoče, ali zelo ovirano. Edinole v beljaškem okraju se je postopalo pravičneje.

Zapostavljeni smo v **gospodarskem oziru.** Gotovi ljudje, ki pred nekaj leti niso imeli več kakor dvojnih hlač, so znali za svojo osebo vojni čas in zmešnjavo po vojni tako izrabiti, da so danes največji bogataši na Koroškem. Da to obdržijo, so tudi svojim privržencem v „Bauernbundu“ pripomogli do blaga, kar ga je še ostalo iz časa vojne. Slovencem pa, ne samo narodnim, ampak tudi takim, ki imajo ta greh na sebi, da ne kričijo na komando, so bile take nakaznice zopet odvzete.

Takozvani „majhni“ ljudje, posli, ki so celo življenje varčevali za stara leta, so postali v tej državi dobesedno berači. Srečni še tisti, ki so svojčas ta denar zamenjali, akoravno se je tedaj pri kolkovanju kričalo, da jugoslovanska država „ravba denar iz haržatov“. Tako obrekovani dinar je vendar še vreden 1000 naših kron.

Posestniki, katerimi se je pri plebiscitu tako obljubljalo, da par let ne bo davkov, če bodo v Avstriji, morajo plačevati ne samo te davke, ampak od 16. oktobra naprej pride tudi zelo občutna oddaja premoženja v obliki „Zwangsanleihe“. Seveda, ko je vsled nezmožne uprave in nezmožnega obilnega uradništva država sama na kantu, podobna beraču, k ima samo še umazano in raztrgano srajco na sebi, tako da morajo tega golega berača sedaj v Ženevi druge države obleči, med temi tudi tako prokleti Čehi in Jugoslovani.

V pravnem oziru so razmere še slabše, kakor jih beremo za čas pred vojno v znameniti knjigi „Aus dem Wilajet Kärnten“. Že tedaj so bile koroške sodnije na zelo slabem glasu. Kakšno zaupanje pa naj ima koroški Slovenec do svojih sodnij še le danes, ko sodniki (!) vodijo oborožene pijane pretepače proti mirnim slovenskim zborovalcem, ko sodniki izjavljajo: „Ich werde die Čušen schon lernen“ itd.? Koroški Slovenec, ki si še upa pri sodniji iskati pravico, mora imeti dobre živce.

Tudi v **cerkvenem oziru** smo trpeli ogromno škodo in preizkusili veliko krivic. Prvi čas je stalo škofijstvo popolnoma pod vplivom „Heimatdiensta“. Še danes pošilja pozive glede bodočega muzeja za „Kärnten ungeteilt“. V slovenskih krajih imamo tuje, slovenščine nezmožne duhovnike, akoravno povsod ni bilo ravno treba. Naši nasprotniki so našli pri škofijstvu tolikokrat odprta ušesa, a najvišja cerkvena oseba je odklonila na način, ki ni ravno uljuden, zastopnike našega ljudstva, naše poslance.

Bilanca teh dveh let: Vse slovesne obljube, ki so jih dobili koroški Slovenci pred plebiscitom, v seji deželnega zbora dne 28. septembra 1920 so imele vrednost mačjih solz in to radi tega, ker so stali za temi obljubami večinoma renegati, a renegat še nikoli ni držal besede.

A kljub temu še živimo, četudi so nas obsodili na smrt. Zgodovina ljubi čudna pota. Ravno v teh dneh je vstal „bolni mož“ — Turčin, ki so ga diplomati imeli že za mrtvega, k novemu življenju, da se trese pred njim celo mogočni Anglež. In ta naš nekdanji kruti sovražnik uči tudi nas, da se ljudstvo, ki hoče živeti, ne da kar tako pokončati.

In mi imamo voljo živeti. V teh dveh letih smo skušali postaviti se na noge iz lastne moči in šlo je. Zopet imamo svoje centralno politično društvo, imamo svoj list, začeli smo se gibati na izobraževalnem polju, v kolikor nas oblasti ne ovirajo in ravnokar smo napravili temelj tudi za boljši gospodarski razvoj. Treba je delati v tej smeri naprej in izpopolniti, kar smo že ustvarili. Malo nas je, a zato je treba, da nihče ne stoji ob strani in samo gleda in kritizira, ampak da posvečamo vsi vse moči svojemu ljudstvu. Eden ali drugi bo gotovo še odpadel, ker je bil vedno suh list, kakor jih je že nekaj šlo, ker so dobili nekaj drobtinic od nasprotnikove mize. To se ne da preprečiti. A vsi, kar je dobrih in zvestih, držimo skupaj složno v delu za svoj narod, saj je narodova korist naša lastna korist. V tem je skrivnost vsakega uspeha.

Ko je veliki slovanski kralj Svetopolk umiral, je podal svojim trem sinovom Mojmiru, Svetopolku in Zoboru tri palice rekoč: „Lahko zlomite posamezne palice, a težko je vse tri skupaj prelomiti.“ Hotel jih je opomniti k složnosti v boju in delu za narod. Žalibog se sinovi niso držali tega nasveta, prepirali so se med seboj, dokler jih ni skupni sovražnik posamezne premagal in je mogočno kraljestvo izginilo.

Zdi se mi, kot da bi naši stari pošteni narodnjaki, ki legajo eden za drugim v grob, tudi nas opominjali tako k slogi, k skupnemu delu. In ta opomin starih izkušenih narodnih bojevnikov velja danes posebno mladini, ki je poklicana, ta boj in delo za narod nadaljevati: **Bodite vsi složni, zbirajte se vsi v društvih, skupno se učite, skupno se veselite, skupno delajte v korist ljudstva. Le ta značajnost, ta skupnost, ta sloga nas more rešiti pogina, neznačajnost in nesloga uniči kakor vidimo tako posameznika kakor narod, kajti**

„pokora klete te grehote
vnukom bo še poznim — tujčev jarem“.

Koroški deželni zbor 26. sept. 1922.

Treba je bilo sklicati deželni zbor, da isti potrdi postave o zvišanju davkov, pravzaprav premembo davčnih postav. Denar zmiraj manj vreden, stroški od ure do ure večji, dohodkov pa skoro nič. Kje bom jemal, da b'tebi dajal? Pri prejšnjem zasedanju začetkom junija, smo imeli na Koroškem dolgov okoli 4 milijarde, dohodkov pičle 3 milijarde, ako bi ljudje plačevali davke. Dozdaj je v proračunu dolgov okoli 40 milijard, dohodki so ostali isti. Zato je nepokritih 37 tisoč milijonov. To so strašne številke in povrh še sila slaba letina vsled lanske in letošnje suše in vsled škode po črvih.

Sprejeta je bila postava, da se bodo zaostali davki morali plačati v zlatih kronah. Ker pa teh ni, po kurzu. Deželna doklada na zemljiški davek znaša po novi postavi 2500%. Za 1000% se zviša dohodninski davek pri obrti in dohodnini. Težkoča pri odmeritvi davkov obstoji v tem, ker davčne oblasti same ne vedo in še niti za leto 1921 nimajo zračunjeno, kolikor mora vsak plačati davkov. Da bi se davki res tudi plačevali in bi bil vendar kdo na mestu, da davčne oblasti in davkaplačevalce opominja in priganja k izpolnjevanju dolžnosti, se je postavila kontrolna komisija za iztirjanje davkov

Med meščanskimi strankami in socialdemokrati je prišlo do precej ostrega spora o postavi varstva najemnikov. Hiše propadajo, nihče jih ne popravlja, ker nič ne nesejo. Dostikrat stane metla več, kakor dobiš stanarine. Nekdaj je bil isti srečen in bogat, ki je imel kje hišo, posebej še v mestu, danes je revež, ker mu je hiša le balast in ničesar ne nese. Slovenska glasova sta odločila v prilog hišnim posestnikom in sprejeta je bila resolu-

cija in poziv na dunajsko vlado, da se ta postava spremeni in se stanarina (Mietzins) lahko toliko zviša, da bode hišni posestnik imel vsaj glavne stroške za vzdrževanje hiš poravnane.

Lansko leto sta slovenska poslanca predlagala, da se na deželne stroške popravijo ceste v Sele in v Št. Vid v Podjuni. Potreba je velika. Sprejet je bil predlog stavbenega odseka, da se da primerna podpora za Sele iz deželne blagajne in ker bodo stroški za Sele ogromni, naj se naprosi država za podporo. Glede boljše zveze Škocjan-Št. Vid je bil Poljančev predlog o popravi ceste čez mostnice sicer odbit, obveljal je pa njegov predlog, da se da 50% deželna podpora za popravo ceste iz Kamena v Št. Vid pod Ojstrovnikom. Gospodje se izgovarjajo, da denarja ni.

Župnik Poljanec je gospodom očital, da ne spolnjujejo obljub, ki so jih pred plebiscitom dajali coni A. Lemiž mu odgovorja, da se je izdalo v coni A za ceste že 47 milijonov, posebno je omenil popravo in napravo nove ceste iz Žel. Kaple v Korte. Poslanec omenja, da bo prej zvonilo k sodnemu dnevu, kot bodo imele Korte in Obirsko vsaj primerno zvezo z žunanjim svetom. Delati se mora drugače kot delajo in se žurijo sedanji delavci-vojaki.

Vse nemške stranke so glasovale za spremembo davčnih postav, da se zvišajo dohodki in vsaj v poglavitnem pokrijejo strašni stroški. Posl. g. Poljanec je izjavil v imenu Slovencev, da glasujeta slovenska poslanca proti zvišanju davkov. Vsled slabe letine in radi drugih neznosnih plačil naš kmet ne zmore več; glasujeta pa proti povišanju davkov tudi radi tega, ker sedanja koroška deželna vlada Slovencem ne da njihovih pravic v šolah in uradih. Vam damo, ako nam daste tudi Vi.

Kako slavimo drugo obletnico nesrečnega plebiscita?

Starogrška pravljica pove, da je poslal Zevs, najvišji bog, na zemljo žensko po imenu Pandora. Imela je seboj čudovito, zapečateno posodo. Za kazen, ker so ljudje ukradli bogovom ogenj, je ženska to posodo odprla in takoj je prišlo iz nje vse gorje in trpljenje, ki je bilo do tedaj neznano; edino upanje je še ostalo na dnu posade v tolažbo nesrečnemu človeštvu.

Ko so se 10. oktobra 1920 začele odpirati posode, v kterih so bile glasovnice plebiscita, se je tudi za nas koroške Slovence odprlo morje gorja in trpljenja. Vse smo preizkusili od prostaškega zmerjanja do umorov, od poškodovanja imetja do požigov. Na dnu tega gorja je ostalo tudi nam samo eno: **upanje in to upanje je naša mladina.**

Ker naša mladina nima šol, v kterih bi se mogli naučiti materinega jezika, ker se sedaj bojujemo pri zvezi narodov za naše privatne šole in ne vemo, kdaj bodo, odprte, ker danes mladina niti slovenskega katekizma nima več, moramo ta čas dati mladini drugim potom priložnost za pouk v slovenskem jeziku.

Zato rabimo seveda denarja! V teh dneh bodo darovali naši nasprotniki neštete milijone za alkohol v proslavo „zmage". A mi hočemo v spomin na nesrečni, 10. oktober

zbirati za izobrazbo naše mladine.

Mislimo, da ne bo zavednega Slovenca, ki bi ostal trd, **ako pridejo naši zaupniki pobirat darove v ta namen.** Darujte za svojo mladino, in ne samo darujte, ampak žrtvujte obilno, le žrtve rodijo sadove in uspehe.

Naš spominna 10. oktober 1920:

Darujmo za izobrazbo naše mladine!

To naj bo naš odgovor na vsa letošnja izzivanja!

POLITIČNI PREGLED

Društvo narodov.

Avstrijsko vprašanje se še vedno obravnava in se najbrž še bo nekaj časa, ker Italija z Balfourjevim predlogom, naj bo sedež finančne kontrolne komisije v Ženevi in na Dunaju samo nadkomisar, ne soglaša. Pravi, da je treba imeti na Dunaju celo komisijo, v kateri mora biti ona častno zastopana, ker drugače ne more dovoljno varovati italijanskih interesov. To je tista Italija, ki se je vedno imenovala velikega prijatelja Avstrije in je hotela kar celo spraviti v svojo malho, ta vidi sedaj svoje interese ogrožene. Sicer bi pa tudi brez Italije lahko šlo, ker so izjavile Anglija, Francija in Češkoslovaška, da prevzamejo za ta slučaj celo 25% kreditnih garancij in ne samo 20%, kakor je bilo sklenjeno. Če ne pride do zbližanja z Italijo, pade kreditna pomoč v vodo; do prihodnje konference D. narodov pa Avstrija ne more čakati. Avstrija zastavi carino in tobačni monopol. — Glede nove notne banke je D. narodov sledečega mnenja: Ustanovitev take banke, bi bila za obnovo Avstrije jako koristna, če se bodo upoštevala pri ustanovitvi navodila, ki jih izreče komite. Komite smatra osnovno glavnico od 100 milijonov frankov za previsoko, ker zadostuje za prvo potrebo okoli 30 milijonov frankov. Dalje ne bo dobro, če država prevzame garancijo za obrestovanje kapitala in v ta namen zastavi carinske dohodke. — Bančni kapital naj podpišejo privatniki; če ga pa država kaj prevzame, naj ga kolikor mogoče hitro spravi med privatnike. Komite je nadalje mnenja, da mora avstrijska država skrbeti v prvi vrsti za uravnoteženie proračuna in za izvršitev onih upravnih reform, ki avstrijski proračun najtežje obremenjujejo. Odpraviti bo pa treba tudi čimprej one prometne ovire, ki danes ubijajo ves trgovski promet in vsak trgovski razvoj v Srednji Evropi.

Sprejel se je tudi predlog, da se razširi število nestalnih članov od 4 na 6, da lahko dobe tudi manjšine zastopstvo. Za zastopnika male antante pride jugosl. zunanji minister dr. Ninčič v poštev.

Nemčija.

Umor Rathenaua je povzročil, da so se socijalni demokrati in neodvisni socijalisti zopet združil v eno stranko, ker bo ena močna stranka lažje energičneje nastopala proti sovražnikom republike — proti komunistom. Na skupni konferenci so napravili skupen program, ki zadeva zaščito republike, reformo sodišč, važna socijarlna vprašanja in ohranitev svetovnega miru. Seveda se bodo sedaj gotovo tudi na sprotne stranke združile, ker bi jim premočen socijalističen blok postal lahko prenevaren.

Italija.

V Italiji so skoro enake razmere, kot pri nas na Koroškem. Na Koroškem vlada nima moči, zato vlada Heimatdienst in ulica (bande) in v Italiji pa fašisti. Veliko gnilega je tam, še več pa pri nas na Koroškem. Fašisti požigajo hiše, morijo, pobijajo, čisto po vzorcu naših orgešband. V Kataniji so fašisti napadli procesijo, vdrli v katedralo in uničili papeževo sliko; v drugih krajih so razdejali več društvenih lokalov.

Grško-turška vojna.

Vsled neuspekov v Mali Aziji se je grško vojaštvo pobunilo, izbruhnila je revolucija. Nad Atene je priletel zrakoplov in metal letake, na katerih se je zahteval odstop kralja Konštantina, razpustitev narodne skupščine, sestava nove vlade in razpis novih volitev. Kralj se je mislil braniti začetkoma z oboroženo silo ali ko je uvidel brezpomembnost tega koraka, je izdal proglas na narod, da se odpoveduje prestolu v korist svojemu sinu Juriju, ki je na ustavo tudi takoj prisegel. Konštantin je bil od revolucijonarjev vjet ter se misli, ker bo najbrže izgnan, preseliti s svojo družino v Ameriko. Vsled teh homatij v notranjosti je stopila seveda Grška začasno bolj v ozadje, zato pa prihaja Angleška tembolj v ospredje. Uspeh pariškega sestanka je bil, da se je poslalo angorski vladi vabilo na orijentsko konferenco, v katerem se priznava Turčiji Tracija do Marice, Odrin in Carigrad pod pogojem svobode morskih ožin in da ne prestopi nevtralnega pasa. Kemal paša se s temi pogoji ne strinja, ampak zahteva k vsaki konferenci tudi zastopnike Rusije in Bolgarije, umik angleškega brodovja iz morskih ožin in izpraznitev Tracije. Tudi nevtralne cone ne priznava, temveč sili vedno naprej, da bi mogel spraviti svoje topove tako blizu Dardanel, da bi jih mogel obvladati. Radi tega vlada v Londonu velikansko razburjenje in vlada je odločena braniti pohod Turkov v Evropo z vsemi silami. Zato se angleške čete utrjujejo in obstreljujejo vsako ladjo, ki se ne ravna po novih navodilih. — K temu se je pridružil še drugi faktor, namreč Rusija, ki je s Kemalom v zvezi. Ona zahteva udeležbo na orijentski konferenci in ne bo priznala nobene odločitve, izvršene brez njenega sodelovanja. Rusija vstaja. Upajmo, da pride kmalu do orijentske konference, ki bo ta spor rešila brez krvoprelitja in pravično.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Koroško šolstvo. Kakor znano, so poslali zastopniki kor. Slovencev pritožbo na Društvo narodov radi manjšinskih šol. Društvo narodov se je početju naših oblasti seveda čudilo in prosilo vlado za pojasnila ter obenem zahtevalo izpolnitev mirovne pogodbe. V odgovoru je centralna vlada obljubila otvoritev osnovne šole s slovenskim učnim jezikom v Velikovcu s 1. oktobrom tek. leta in v St. Jakobu v Rožu z veliko nočjo. Bomo videli ali bo naša verolomna vlada tudi to objubo snedla. Potem smo na jasnem, da od nje nimamo popolnoma nič več pričakovati in da bo treba iskati druga pota.

Mednarodni monarhistični kongres v Monakovem se je vršil med 15. in 18. sept. in ga je posetilo 60 delegatov vseh evropskih držav: Nemčije, Ruske, Francije, Avstrije, Češkoslovaške, Jugoslavije, Madžarske, Poljske, Portugalske itd. Izvolili so stalno monarhistično mednarodno komisijo, kateri predseduje predsed. avstr. drž. stranke Hugon Hoynigg in ki se bo redno sestajala. V debati je prišlo med Francozi in Nemci radi Alzacije-Loreno do ostrih nasprotij. Posebno veliko dela jim je dalo vprašanje spojitve vseh bivših avstrijskih pokrajin v nekako avstrijsko zvezno državo. Avstrijci, Jugoslovani in Madžari hočejo imeti za cesarja Otona, Čehi Maksa Hohenberg in Poljaki zopet drugega. Zedinili so se, da je potrebna naprej vzpostava habsburška monarhije in potem naj bi cesar postavil v Budimpešti, Pragi itd. svoje reprezentante. — Še vedno premalo gorja so prizadjali narodom Habsburgovci, zato jih hočejo nazaj. Treba bo v to gnezdo temeljito posvetiti. Sicer smo pa imeli mi koroški Slovenci v bivši policijski monarhiji vsekakor več pravic, kakor jih imamo sedaj v svobodni republiki, kjer nas vladajo židje, Heimatdienst, Orgeš in kompanija.

Libeliče. Ko nas bode državna meja kmalu ločila, je dobro, da našim nasprotnikom zopet vspomin kličemo, kolikokrat so nas pretepavali. Nesramno zmerjanje in psovanje niti ne štejemo. Nikjer nismo bili varni. Povsod so psovke letele na nas. Ko bi se bili smeli braniti, bi neumni razgrajači občutili naše pesti. Če smo se količkaj branili, bili pa nismo samo tepeni, ker naši ljubi prijatelji so nas napadli, kadar so bili v večini, ampak bili smo obsojeni v zapor. Pričali so, kakor so si namislili in obsojeni smo bili. Torej zgodovina po plebiscitu je takšna: 1. Decembra 1920 so Reševi našinca Trikausa na tla vrgli in pretepli. 2. Na Štefanovo 1920 so prihruli nasprotni fantje v gostilno Rink in oklofutali naše fante, potem tudi dva gospodarja. 3. Krdelo fantov je preteplo posamnega Višograbovega fanta in Plahutnikovega Ivana do krvavega. 4. Na Suhi so pretepli Škrjančovega sina, v Potočah Petelinovega Rudlna. 5. Poprat je tepel Seučnikovo Liziko, Ridlnovo Rozo je pa Poldijev pomočnik tako potisnil, da je umrla. 6. Ugledna kmeta Uranšeka in Janeža je neki kmet iz Žvabeka z nožem obdeloval. 7. Lencov Miha na Gorčah je bil do krvavega stepen. Veliko drugega bi se dalo še o našem trpljenju pisati, pa to je dovolj. Ni čuda, da se boje.

Bilčovs. (Odgovor bilčovskemu pismonoši.) V 30. štev. „Kor. Domovine" naš pismonoša Gregor Jakopič v novič zagovarja našo pošto. Mi smo in bomo še kritizirali našo pošto če se bodo še nadalje dogajali slučaji kot so se že in o katerih pismonoša trdi, da se niso dogodili. Mnenja smo tudi, da ni glavna oseba pri celi naši pošti Gregor Jakopič; gotovo bo še kdo višji od njega in če se tisti ne razburjajo, naj pa tudi on ohrani mirnejšo kri. Da so nepravilnosti pri naši pošti, navedene v 26. št. „Kor. Slovenca" resnične, pribijemo

tudi danes. V potrdilo temu je 20. št. „Kor. Slovenca“, v kateri nam upravnišvo v listnici, na vprašanje, ozir. na reklamacije, odgovarja dobesedno sledeče: „Bilčovs. Krivda pade na pošto“. Za koga se je vprašalo in reklamiralo, pa pismonoša sam najbolj ve, saj on dostavlja pošto in ve, kakor je prej enkrat povdarjal v „Kor. Dom.“, za koga list manjka. Drugemu naročniku se je list poslal kar na pošti nazaj, kar nam je tudi sporočilo uredništvo. Če pa hoče kdo vedeti za imena naj se pa obrne na uredništvo ali upravništvo, ker nočemo imena naših ljudi valjati po časopisih, kot je vaša navada. Ni nihče trdil, da je napravilnosti kriv ravno bilčovski pismonoša, saj on ne gre po list na Dunaj ali sokriv je pa lahko tudi on, drugače bi se ne razburjal. Na zahtevo naj dopisnik „Kor. Slov.“ objavi svoje ime, mu naznanjamo sledeče: Tukaj je več dopisnikov, kar nam gotovo tudi uredništvo lahko potrdi. Nobeden dopis, ki nima podpisa, se ne objavi, kdo je dopisnik je pa stvar uredništva, ne pa pismonoše. Nazadnje se pa človeku, ki je tako surov in neolikan, da hoče komu v obraz pljuniti, ime sploh ne bo povedalo. Dostojnemu nasprotniku vsak lahko pove ime toda Vam... Kar še tiče treh metrov štofa ga pa kar ohranite, ker ga boste še lahko porabili. Mogoče pa je kaj od Heimatdiensta, tega pa mu sploh nočemo. Toliko za danes. No, pa tudi mi prosimo: Pa brez zamere!

Bekštanj. (Občinska seja 9./IX. 1922.) Prebere se zapisnik zadnje seje ter odobri. Prečita se tudi dopis davčne oblasti, da se bo odpisalo letošnje leto splošno 30% zemljiškega davka. Kdor pa misli, da ima več škode, mora napraviti na davčno oblast posebno vlogo, v kateri mora navesti tudi številke uničenih parcel. Da bi se letos vendar le prišlo do poprave Mlinarškega mosta čez Zilo, se izvoli tričlanski odbor, naj se z beljaškim mestom pogaja glede brze poprave, ker Beljačani, ki so lastniki, ta most sistematično zanemarjajo in ga nočejo popravljati. Ker opusti Sp. Avstrija svoje dobrodelne zavode za otroke, mora poskrbeti občina 3, tam se nahajajočim otrokom nadaljno oskrbo. Rok za vlaganje prošenj, tičočih se zvišanja lovskih najemnin za leto 1922, je s 15. avgustom t. l. potekel. V bodoče tega ne bodemo vzeli na znanje, ampak bomo gospoda župana drugače prijeli. Svoječasne predloge občine agrarni oblasti, da bi se na podlagi naselbinskega zakona naselilo pri Hanzu, Fronzu in pri Fužinjaku pri Starem gradu zopet kajžarske družine, je deželna agrarna oblast odklonila, češ, da se na teh kajžah ne more preživljati nobena družina, ker so premajhnega obsega. Tozadevno je občinski odbor drugega mnenja ter je sklenil pritožbo na kmetijsko ministrstvo na Dunaju. V odbor za poravnano sporov med delodajalci in delojemalci je bil namesto odsotnega Neuwirta izvoljen Foltej Warum. Občinski tajnik in sluga zahtevata povišanje plače. Po dolgi debati, pri kateri se osobito socialdemokrati in Bauernbund toplo zavzemajo za takozvani „Indeks“ (pod katerim po našem naziranju država in dežela financielno zdihujeta), se dovoli prvemu 600.000 kron, drugemu pa 250.000 kron mesečno. (Naši volilci bojo pa rekli „koj pridajajo“). Izvoli se odbor za sestavo porotne liste. Potrdi se lanski odbor. Maloška vas zahteva plačilo za zemljišče na katerem zakopuje konjač poginjene živali. Se dovoli 5000 K letno. Ker se konjač brani ta znesek sam plačevati, se pa ob enem sklene, da se mu odtegne vsakoletna slama in krma, ki jo pobira. Lovski denar, ki je bil vplačen pri občinski blagajni, se ima v bodoče takoj izročiti dotičnim vasem. Sklene se prositi deželno vlado, da z ozirom na popolno ponehanje pasje stekline, razveljavi kontumac. Občinske ubožne podpore se zvišajo na 10.000 K mesečno. Občinski davek na zabave se zviša za 200%, to je za vsak slučaj na 48.000 K.

Sele. Na jesen je več časa ženiti se. Zato si je Valentin Dovjak, pd. Podlesnikov, fužinski delavec na Bajtišah, izbral za ženo Zvrh. Malejevo Madleno, France Dovjak pa si je k trem Metam, ki so že pri pd. Hócu, pripeljal še četrto Meto kot ženo na svoj dom. Bilo srečno!

Grebinjski Klošter. Dne 1. septembra smo položili k večnemu počitku krojača Anastazija Tratnika, ki je bil ubog ali priden družinski oče, bogaboječ mož in vseskozi Slovenec. V Celovcu je bil dalje časa cerkvenik v stolnici in isto službo je opravljal v Grebinjskem Kloštru. Ker je bil sin slovenske matere, katero je zelo ljubil, se je držal tudi njenih naukov in bil neupogljiv slovenski narodnjak. Graščinski oskrbniki barona Heildorfa so ga pahnili iz stanovanja, od plebiscita naprej kruto preganjali in 12. marca t. l. grozno trpinčili. Skril se je sicer na podstrešje, pa pobesnela druhal ga je našla in padla na njega kakor stekli volkovi. Ko so ga privlekli iz podstrešja, ga je slabotna njegova žena hotela tolažiti, pa podivjani Tirtov Maks jo je tako oklofutal, da je izgubila zavest. Župnik Kukačka je dovolil ubogi družini zasilno stanovanje, da je imela saj streho. Tratnik pa ves zbegan in prestrašen je začel bolehati in je podlegel svoji bolezni. Na njegovo željo so prišli vsi Slovenci od blizu in daleč mu izkazat zadnjo čast, pevci so mu zapeli nagrobnico, mi pa mu kličemo: „Slava Ti, zmagal si, naš namen pa je tak, da vsak skuša biti Ti enak!“ — Ravno tisti dan smo pokopali tudi Jožefa Melhiorja, pd. Omana v Klošterskih gorah. V bolezni je zahteval duhovnika ali nemčurska sosedinja mu je odbila to željo. Slovencev ni podlegoval, pač pa rad pomagal in svetoval vsakemu. — Dne 3. sept. pa smo pokopali 83letnega Zlatkovega očeta, staro slovensko krščansko korenino. Če pojde tako naprej, bodo kmalu izumrli vsi najboljši. Kmalu pride čas, ko se bodo stariši bali svojih lastnih otrok! Bog vsem rajnim daj nebesa, nam pa varnost svojega telesa!

MI IN ONI

Obletnica plebiscita v Berolinu in deželni zbor. Tudi v Berolinu bo obhajala „Südmarka“ obletnico koroškega plebiscita. To je seveda tako važna prireditev za našo spuřano Koroško, da se predsednik deželnega zbora v javni seji zahvaljuje omenjenemu društvu za prireditev. O obljubah, katere pa je dal deželni zbor pred plebiscitom nam koroškim Slovencem, pa vsi merodajni krogi molčijo. Tudi v „ungeteilt“ Koroški in svobodni republiki Avstriji je geslo vladajočih: Slovenc plačaj davke in — molči.

Obljube. Strašnega mačka bodo imeli naši „heimattreu“ Korošci letos po slavnostih druge obletnice plebiscita. Še ne bodo se popolnoma streznili, po bodo morali že poiskati nahrbtnike v katerih so nosili pred dvema leti „Heimatdienstove“ podplate, jih napolniti z bankovci in urnih korakov v davkarijo, ker „keine Vermögensabgabe in Steuerfreiheit“ sta se spremenili v — prisilno posojilo. — Star nemški pregovor pravi: „Borgen macht Sorgen“, a naše moderne republikanske državnike to malo briga, oni si izposojujejo in nič ne vrnejo, vse obljubijo, a nič izpolnijo.

Simboli. „Heimatdienst“ pozivlja svoje kozličke, da naj zakurijo dne 9. oktobra po gorah kresove v proslavo zmage leta 1920. Mi koroški Slovenci, se bomo spominjali ob pogledu na te kresove, vseh onih Slovencev, katerim so požgali „heimatdienstlarji“ po plebiscitu njih domove, in se z gnusom obrnili od divjakov, ki so zatajili svojo mater in svoj narod — in v svoji zaslepjenosti šli tako daleč, da so z ognjem uničevali slovenska posestva.

DRUŠTVENI VESTNIK

Št. Janž v Rožu. (Igra.) V nedeljo dne 17. sept. se je vršila tukaj na vrtu kmečke hiše igra „Naša kri“. Udeležba je bila dobra in tudi igralci so svoje vloge v splošno zadovoljstvo rešili. Vsi, Borštnik (g. Wieser), častnik Renard (g. Blühmel), Jerica (gdč. Marica Weiss), Borštnica (gdč. Julka Male) in hlapec Matija (g. Krasnik), so kljub težkim vlogam nad vse pričakovanje dobro igrali. S tem se je tudi zaključila letna sezija naših predstav na prostem; za zimo pa žal nimamo primernih prostorov na razpolago. Zato bomo prihodnjo leto igrali še več iger in sicer brez ozira na grožnje heimatdienstlarjev, da nam bodo prireditve razbili. Vašim intrigam proti predsedniku našega društva nobeden pošten fant ne verjame, ker so prozorne laži, ki vas postavljajo v pravo luč ali nas nikakor ne motijo: mi vstajamo, naše vrste se množe a vas je strah!

Vsakdo ali Bogatinova smrt. Pri lepem vremenu in ob udeležbi odličnega občinstva iz vseh sosednih krajev so uprizorili slovenski koroški dijaki in dijakinje dne 27./VIII. t. l. v Globasnici versko igro v verzih „Vsakdo“ ali „Bogatinova smrt“, ki je napravila na vse gledalce pretresujoč utis. Igro je prevedel iz nemščine vlč. g.msg. Podgorc, ki je bil obenem režiser ter voditelj tako lepo uspele prireditve. „Vsakdo“, glavna oseba v igri, živi v neizmernem bogastvu brezversko življenje, denar in uživanje tega sveta mu je vse. Opomini njegove pobožne matere, naj se spokori, ne rodijo nobenih uspehov. Tedaj pokliče „Bog“ svojo ženo „Smrt“ ter ji zapove, da naj prestriže nit življenja temu brezbožnemu bogatinu. Smrt izpolnjujoč naročilo svojega gospoda se poda na pot in najde „Vsakdota“ pri razkošni pojedini, v sredi svojih častilcev in ljubic, ki pa pri tem nenavadnem obisku takoj preplašeni zbežijo. Na pozorišču ostaneta le „Vsakdo“ in „Smrt“. „Smrt“ ga hoče vzeti seboj, Vsakdo pa se smrtno bled brani in izgovarja, da še nima v redu računov, da ima veliko prijateljev in sorodnikov, ki so pripravljeni iti ž njim, če treba tudi v večnost. Smrt končno res popusti in odide preteč, da se kmalu zopet povrne. Tedaj pokliče Vsakdo svojega najboljšega prijatelja, potem svoje sorodnike ter jih prosi, da bi mu ostali zvesti tudi sedaj, ko mora pred sodni stol božji. Toda sedaj ga naenkrat zapuste vsi, ki so mu bili verni drugi v življenju, niti prijatelji, niti sorodniki — „sorodniki vsi plemeniti, ne morejo s teboj hoditi“ — ne marajo ž njim na oni svet. Končno veli Vsakdo hlapcem, naj prineso denar in zaklade — vse njegovo premoženje mora ž njim v večnost! O čudo! Tudi zakladi mu odreko pokorščino in izjavijo, da ostanejo na tem svetu, kjer vladajo ljudi, jim delajo načrte ter jih vodijo za nos, kakor so delali tudi ž njim. Zapuščen od vsega, kar je imel na tem svetu, se spomni Vsakdo na svojo ubogo dušo in si prične izpraševati vest; na pozorišče pridejo njegova „Dobra dela“, slaba in vsa polomljena, katera izjavijo, da niso v stanu rešiti njega večnega pogubljenja, če se ne spokori v pravem času. Potem se prikaže Vera, sestra „Dobrih del“, ki mu pokliče v spomin verske resnice, po katerih je vsakdo, če veruje in če se spokori, lahko zveličan. Po hudem duševnem boju se Vsakdo — v radost svoje matere — tik pred smrtjo skesa svojih grehov in najde milost pred božjim stolom. Prepozno prihiti na pozorišče hudič, kateri naleti na angele, ki mu zastavijo pot k duši umrlega bogatina-spokornika. Hudič nekaj časa zbija šale, ko vse nič ne pomaga, pa začne zmerjati in proklinjati ter odide, ne da bi kaj opravil. To je bistvo igre, ki ima poleg tega še stranske prizore. Izborno je igral in se vživel v svojo nelahko vlogo Vsakdo g. Supanc, pa tudi ostali igralci so igrali dobro, zlasti pa so ugajale Smrt, Mamon, Vrag, hlapec in vse ženske vloge. Vsem študentom in študentkam, ki so nas posetili z lepo igro, pa kličemo: Hvala tam in na svidenje, kadar boste zopet kaj prirejali!

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 18. sept.

1. Kmetijske šole: Disciplinarna preiskava zoper ravnatelja kmetijske šole pri Hoprijanu, ki se je bil odstavil, se je končala, ravnatelj dobi ukor, a se zopet postavi na svoje mesto.

Gospodarsko poslopje šole v Litzlhofu je pogorelo; zavarovanje se je tri dni poprej zvišalo. Ogenj se je bržkone vnel, ker je pregorela električna žica. Strešno tramovje že stoji in v 8-ih dneh bode pokrito. Pri ti priložnosti se je skazala društvena zavarovalnica Lurnfeld. Člani društva bodo poskrbeli krmo za tretjino tržne cene, opravili so 80 konjskih delavnih dni in 40 delavnih dni (šiht). Ravno ta slučaj bo ljudem dokazal, kakšna dobrota je

takšno medsebojno zavarovanje. Zavarovalnine se je dobilo 48 milijonov, les ima posestvo samo, posekalo se ga je malo več, da se še nakupi potrebna krma.

2. Predsednik Šumy potem poroča o odslavljanju uradnikov: Kulturni svet je hotel odsloviti tri uradnike in eno gospodično, da daje drugim uradom dober vzgled. Eden uradnik in uradni sluga pa se vpokojita. A izkazalo se je, da razmere še niso pojasnjene, zato država svojih ljudi še ni odslavljala in se bodo šele izdala navodila. Zato je deželni kulturni svet sklenil, čakati. Odslovitev se je med drugimi napovedala nadzorniku Franku. Le ta je med tem ustanovil Koroško društvo za gojenje rastlinstva (Pflanzenbaugenossenschaft), katero prevzame nakupovanje in prodavanje semen, ki se je do zdaj vršilo v kulturnem svetu (60 milijonov kron je za to zadrugo od večjih posestnikov že podpisanih). Kulturni svet prepusti zadrugi svoje blago in svoje orodje: semena v zalogi vredna 29 milijonov, vreče 15 milijonov, stroji se bodo šele cenili. Glavno delo bo torej Frank imel v tem društvu, postransko pa bo zaposlen tudi v kulturnem svetu

3. Obisk kmetijskih šol: Za gospodinjsko šolo v Celovcu se je zglasilo 68 deklet, sprejelo se jih je 26, za šolo v Drauhofenu došlo je 56 prošenj, sprejelo se jih je 26 (iz tega je razvidno, kako je treba naše gospodinjske šole v Št. Rupertu!). Za kmetijsko šolo v Celovcu se je zglasilo 83 fantov, sprejelo se jih je 50, v drugem letniku je 47 učencev, torej vkup 97, od teh jih je 69 v internatu. Za Litzlhof je došlo 60 prošenj, 40 se jih je sprejelo; v drugem letniku je tam 39 gojencev, torej vkup 79. Na Tanzenbergu se otvori nova kmetijska šola; tu se je zglasilo 35 fantov, ki so se vsi sprejeli. Za šolo v Wolfsbergu se je iz Labudske doline zglasil samo eden, zato se bodo tja poslali učenci, ki se drugod niso mogli sprejeti.

4. Izvoz živine in nakup krme. Predsednik Šumy poroča o korakih, ki so se ukrenili, da se pomore sili, ki je nastala vsled suše. Na eni strani je treba poskrbeti, da morejo kmetje odprodati živino, kar je ne morejo naprej rediti, ko ni krme. Na drugi strani se je iskalo krme. Tirolska, Predarelska. Solnograd in Štajerska bodo kakor Koroška prodajale mnogo živine. Zgornja in Nižja Avstrija pa je bojo nekaj kupile. Nižjeavstrijska potrebuje le molzno in klavno živino. Zgornja Avstrijska pa bo kupovala plemensko živino. Avstrija bo potrebovala 40.000 glav, 90.000 jih je pa odveč. Na Koroške pride sept. in oktobra 20.000 glav, ki se naj oddajo. Od te množine se bo spravilo 10.000 glav v inozemstvo, in je deželna vlada pooblaščena, dajati izvozne listine. Za mesec september se je Koroški dovolil izvoz 4000 glav na račun vseh 10.000; torej bi se lahko izvažalo, a stvar naleti na težave: Eksporter naj od tega izvoza nima dobička proti tistim, ki prodajajo doma, zato se dovoljenje za izvoz ne bo dajalo prekupcem, marveč le domačim društvom. Ta morajo izvoz izvršiti na račun deželne vlade, katera društvom povrne samo dejanske stroške. Dobiček porabi potem deželne vlada v podpiranje po uimah prizadetih ljudi, za posnoševanje deželne kulture in v aprovizacijske namene. Posestniki v Ziljski dolini prosijo, da se jim pusti možnost oddajati živino naravnost laškim prekupcem; a Italija je uvoz plemenske živine tudi prepovedala.

(Se nadaljuje.)

Meja med Jugoslavijo in Avstrijo na Koroškem je končno določena. Obmejni prebivalci se smejo preseliti do 21. dec. t. l. z vsemi premičninami v državo pod katero so spadali do sedaj brez vsake carime.

Lesene hiše. Ministrstvo agrarne reforme Beogradu je prejelo iz Nemčije na račun reparacij prve lesene hiše ter jih pošlje kolonistom v kraje, kjer ni dovolj materijala za zidavo naselniških domov.

Dunajski trg. Cene živini: Debele svinje 28—32.500 K, mesene 22—29.000 K, ovce 8—9000 K za kg žive teže. Mesne cene: Goveje 15—40.000 K, telečje 22—36.000 K, zrezek 40—46.000 K, svinjsko 32—46.000 K, povojeno 32—36.000 K, ovčje 20—24.000 K, slanina 40—48.000 K, svinjska mast 27.000 K, maslo 28—32.000 K, sirovo maslo 40—60.000 K za kg. Krompir 1150—1600 K, kislo zelje 4—5000 K, zelen fižol 2200—3400 K, lanska leča 8800—9000 K, letošnja 16—16.500 K, gobe (jurčki) 6600—9000 K, kumare 700—1200 K, jedilne buče 800—1200 K, jabolka 800—1800 K, hruške 1000—3600 K, češplji 2—2600 K, orehi 6500—9000 K, grozdje 6—12.000 K, breskve 2200—3800 K, brusnice 6500—7000 K, sladkor 10.500—12.800 K, kava 27.500—35.500 K, moka 8000 K za 1 kg. Konji: Lahki 3—7 milijonov, težki 8—16 milijonov, kočijski 6—10 milijonov K; za klobasarje 3400—8500 K kg žive teže. Krma: Seno 140—205.000 K, detelja 222.500—270.000 K, slama 142.500 do 155.000 K za 100 kg.

Borza. Dunaj, 2. okt. Dinar 998, dolar 73.950, nemška marka 43, poljska marka 8, funt šterling 325.100, francoski frank 5580, švicarski frank 13.770, holandski goldinar 28.700, lira 3120, češka krona 2270, ogrska krona 30, bolgarski lev 410, rumunski lej 457. — Curih, 2. okt. Avstrijska krona 0,00⁷/₈, ogrska krona 0,22, dinar 7,30, poljska marka 0,02, nemška marka 0,032½, češka krona 16,60, lira 22,75.

RAZNE VESTI

— Angleška je začela izplačevati Ameriki dolgove. — V Carigradu je 103.000 beguncev iz Smirne in 170.000 iz Brusse. Društvo narodov jim je poslalo pomoč. — Bivši nemški cesar Viljem se je zaročil. On je 64 let star in nevesta 33. — Dne 15. oktrobra se vrši kronanje rumunskega kralja v Alba Julia. — Obtok bankovcev se je v drugem tednu septembra povečal za 183 milijard. V prometu je sedaj 1 bilijon 700 milijard papirnatih kron (1,700.000.000.000). — Na Poljskem se vpelje zlata veljava. Poljski goldinarji bodo vsebovali 0,9 čistega zlata. — Ekspresni vlak na progi Saredo—Mehika je skočil s tira. 50 oseb je ubitih, 70 ranjenih. — Rok za vpisovanje na dunajskem vseučilišču traja za tuzemce od 25. IX.—7. okt., in za inozemce od 28. IX.—14. X. Na veterini od 28. IX.—14. X.

— V Avstriji je 250.000 uradnikov, ki so dobili v avgustu 287 milijard kron na pristojbinah. Ker se je indeks zvišal za 91%, se bo potrebovalo sedaj za nje 546 milijard na mesec. — Zvezna vlada je sklenila, da da kovati zlate novčanice po 100, 20 in 10 K. — Tobačni izdelki so se s 1. okt. zopet zvišali. — Učitelji v Solnogradu so stopili v stavko, ker se jim ne izplačajo vsi prejemki. — V Falkonari v Italiji je blisk zažgal municijsko skladišče. Do sedaj so našteli 144 mrtvih in 650 ranjenih.

Orjaška kača. Na Moravskem je izsledil nadgozdar Kudelka blizu Novega Jičina 5 m dolgo kačo. S pomočjo vojaštva je okrožil njeno gnezdo, nakar so kačo ustrelili. Ta kača je pogoltnila 4letno deklico, ki je izginila brez sledu.

Kako se tvori toča. Toča nastane v oblakih. Oblaki, ki nosijo vodno soparo se neenako segrevajo in tako nastanejo v njih vrtinci. Brez dvoma pospešuje te vrtince električnost oblakov. Iz višjih mrzlih plasti sesajo vrtinci mrzel zrak, ki povzroča, da vodna sopara v oblakih zmrzuje. Vsled vrtenja se nabira na zmrznjenih kapljicah čedalje več ledu, ki postane končno tako težak, da ga oblak ne more več nositi — tedaj se usuje toča na zemljo. Zato vidimo pred točo v gostih oblakih neko čudno vrtenje in slišimo rožljanje in šumenje, ki nam napoveduje nesrečno točo. Že davno si je človek prizadeval preprečiti tvorjenje toče v oblakih s tem, da jih je skušal pretresti; odtod navada, da se pred točo zvoni, strelja itd. Kakor poroča francoski list „Temps", so prišli iznajdljivi Francozi sedaj na misel, da bi uporabljali proti toči aeroplane. V ta namen nameravajo s pomočjo aeroplanov predreti oblake, v katerih se tvori toča. To kar je svoječasno poskušalo človešvo doseči s pomočjo streljanja proti toči hoče sedaj človek izvesti lastnoročno, to je premešati točoosne oblake in napraviti jih brezškodne. Po našem mnenju je to precej važna namera. Ali se bode dala izvesti, je drugo vprašanje.

Mala Terezija in misijoni. Apostolski vikar Dahomeja, škof Steimetz, piše iz Afrike Klaverjevi družbi: „Imam velike in obsežne pokrajine afriških pragozdov za pastirovati, katere sem izročil varstvu sestre Terezije od Deteta Jezusa. Pa glejte čudo; prebivalci teh krajev, pred malo leti še čisto divje in surovo ljudstvo, in proti Evropejcem posebno sovražno — je danes kot spremenjeno, pohlevno in lahko dostopno." — Kdo izmed čitateljev si ne želi tudi posebnega varstva in pomoči te ljubeznive male svetnice zagotoviti stem, da daruje kaj malega za misijone? Je ona misijone vendar tako prisrčno ljubila, da je rekla da bi bila rada misijonar do konca sveta. To storite prav lahko, če se vpišete v „Mašno zvezo za Afriko" ali pa če naročite „Misijonski Klaverjev koledar", ali pa „Misijonski koledarček za mladino 1923". — Oba koledarčka toplo priporočamo. Razen mičnih zamorskih povestic in slik, imata tudi poučno in zabavno vsebino. Prvi stane 2000 K, „Mladinski koledarček" pa 1500 K. — Kdor vpiše sebe ali svoje rajne v „Mašno zvezo za Afriko", plača za vsakega uda 500 K enkrat za vedno. Udje so stem deležni 300 svetih maš, katere se vsako leto berejo za žive in mrtve člane. Kdor želi sprejemno podobico, naj pridene še 60 K. — Naročila za Koledarje in prijave za Mašno zvezo, sprejema Družba sv. Petra Klaverja za afrikanske misijone, Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 19

Za tiskovni sklad so darovali: V. Kraut, Trbiž, 10 lir; J. Ogriseg 5 lir; J. Zdovc, Semič, 10 D; St. Kukovec, Semič, 5 D; I. Bernot, Semič, 5 D; dr. Ravnik, Maribor, 40 D; Omizje d. d. p. in b. pri Luciji 10 avg. 20.000 K; J. Reichman, Lipa, 600 K; H. Krevc, Blato, 1000 K; nabralo na svatbi pri Drzovcu v Semislavčah 23.600 K; N. Kompoš, Ribnica, 600 K; V. Šlemic 4000 K; neimenovan iz Svetne vasi 1000 K; A. Zemljič 20.000 K; Šmarječan 10.000 K; T. Sloki, Celovec, 3000 K; J. Hedenik, Žihpolje, 1000 K; posojilnica Želinje 5000 K; Fr. Škopič, Čarče, 4000 K; M. Hofstäter 1000 K; M. Robišnjak 10.000 K; M. Spek 1200 K; posojilniški odbor Velikovec 600 K; Rebernih, Žrelec, 1500 K; neimenovan iz Borovelj 5000 K; Radišan 2000 K; Kopajnik, Radiše, 2000 K; F. Karner 1000 K; F. Cipuš 500 K; neimenovan iz Žihpolj 750 K; J. Haller, Celovec, 2000 K; pri Slovencih nabral A. Grilc 10.000 K; vesela družba „Veških fantov" 3000 K; nabralo ob priliki igre v Globasnici 30.852 K; J. M. 33 K in ¼ D; Z. Z. 2 K; neimenovan 1250 K; neimenovan, Šmartno, 200 K; neimenovan, Velikovec, 200 K; neimenovan, Dobrlavas, 1000 K. Vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo. Ojunačite se tudi zaostali!

Listnica upravništva.

Dr. Ravnik, Maribor. Ker banka ni sporočila zakaj je bila svota vplačana, se je porabilo 40 D za naročnino. Teh 40 D izkažemo naknadno

Kupim žago

gostilno, restavracijo ali hotel.

Plačilo eventualno v **tuji** valuti.
Ponudbe z natančnim popisom in ceno na

Marinc-Libeliče,
Koroško 56

Izdajatelj in odgovorni urednik: Žinkovský Josip. — Tiska Lidova tiskarna (kom. družba), Wien, V., Margaretenplatz 7.